

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2025/109

Karar Sayısı : 2025/222

Karar Tarihi: 6/11/2025

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Malatya 5. Asliye Hukuk Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU: A. 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 879. maddesinin birinci fıkrasının,

B. 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 1456. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinin,

Anayasa'nın 35. ve 36. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptallerine karar verilmesi talebidir.

OLAY: Özel sigorta sözleşmesinden kaynaklanan tazminat davasında itiraz konusu kuralların Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptalleri için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN KANUN HÜKÜMLERİ

İtiraz konusu kuralların da yer aldığı;

1. 4721 sayılı Kanun'un 879. maddesi şöyledir:

“IX. Sigorta tazminatı üzerinde hak

Madde 879- Muaccel olan sigorta tazminatı, malike ancak bütün rehinli alacaklıların rızasıyla ödenebilir.

Sigorta tazminatı taşınmazın eski hâle getirilmesi için harcanacaksa, malik tarafından yeterli bir güvence gösterilmesi koşuluyla kendisine ödenir.

2. 6102 sayılı Kanun'un 1456. maddesi şöyledir:

“a) Sınırlı ayni hak

MADDE 1456- (1) Sınırlı ayni hak ile takyit edilmiş bir mal üzerindeki, malike ait menfaat sigortalandığı takdirde, kanunda aksi öngörülmemişse, sınırlı ayni hak sahibinin hakkı sigorta tazminatı üzerinde de devam eder.

(2) Sigortacıya, mal üzerinde sınırlı ayni hak bulunduğu bildirildiği takdirde, aynı hak sahiplerinin izni bulunmadıkça, sigortacı sigorta tazminatını sigortalıya ödeyemez. Aynı hakkın sicille alenileştiği veya sigortacının bunu bildiği durumlarda bildirime gerek yoktur. Sigortalı menfaate konu malın tamiri veya eski hâline getirilmesi amacıyla ve teminat gösterilmesi şartıyla, tazminat sigortalıya ödenebilir.

(3) İkinci fıkra hükmüne aykırı hareket eden sigortacı, sınırlı ayni hak sahipleri ödemeye sonradan yazılı onay verdikleri takdirde, bunlara karşı sorumluluktan kurtulur.

(4) Sigortacı, sigorta ettirenin prim ödeme borcunda temerrüde düştüğünü ve prim farkı istemi dolayısıyla sigorta ettirene ihtarda bulunduğunu, ayni hakkını kendisine bildirmiş olan ve kendisi tarafından bilinen ayni hak sahiplerine de bildirir.

(5) Sigorta ettiren veya sigortacı tarafından sözleşme feshedildiğinde veya sözleşmeden cayıldığında; sigortacı, fesih veya cayma bildirimini kendisi tarafından yapılmışsa, söz konusu bildirim tarihinden, diğer hâllerde sözleşmenin sona ermesinden itibaren, onbeş gün içinde, durumu sınırlı ayni hak sahiplerine bildirir. Sigorta sözleşmesi, ayni hak sahipleri yönünden sözleşmenin sona ermesinden itibaren onbeş gün süre ile geçerli olur. Durumu öğrenen ayni hak sahibi, bu onbeş gün içinde sözleşmeye devam edeceğini sigortacıya bildirmediği takdirde, sigorta sözleşmesi, ayni hak sahibi için de geçersiz hâle gelir. Ayni hak sahibi sözleşmeye devam etmek isterse, sigortacı haklı bir neden olmadığı sürece bu istemi reddedemez.

(6) Sigortacı, istem üzerine, sınırlı ayni hak sahibi olduğunu bildiren kişiye sigorta koruması ile sigorta bedelinin miktarı hakkında bilgi verir.

(7) Hak sahipliğini sigortacıya bildiren sınırlı ayni hak sahibi hakkında da 1416 ncı madde uygulanır.

(8) Bu madde hükümleri sigorta ettiren lehine kurulmuş sınırlı ayni haklar için uygulanmaz.”

II. İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca, Kadir ÖZKAYA, Hasan Tahsin GÖKCAN, Basri BAĞCI, Engin YILDIRIM, Rıdvan GÜLEÇ, Recai AKYEL, Yusuf Şevki HAKYEMEZ, Yıldız SEFERİNOĞLU, Selahaddin MENTEŞ, İrfan FİDAN, Kenan YAŞAR Muhterem İNCE, Yılmaz AKÇİL, Ömer ÇINAR ve Metin KIRATLI'nın katılımlarıyla 7/5/2025 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. ESASIN İNCELENMESİ

2. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Elif ÇELİKDEMİR ANKİTÇİ tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükümleri, dayanan ve ilgili görülen Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüldüğü düşünüldü:

A. Anlam ve Kapsam

3. 6102 sayılı Kanun'un 1401. maddesinin (1) numaralı fıkrasında sigorta sözleşmesi, sigortacının bir prim karşılığında kişinin para ile ölçülebilir bir menfaatini zarara uğratan tehlikenin, rizikonun meydana gelmesi hâlinde bunu tazmin etmeyi ya da bir veya birkaç kişinin hayat süreleri sebebiyle ya da hayatlarında gerçekleşen bazı olaylar dolayısıyla bir para ödemeyi veya diğer edimlerde bulunmayı yükümlendiği sözleşme olarak tanımlanmıştır.

4. Anılan Kanun'un 1453. maddesinin (1) numaralı fıkrasında bir mal ile ilgili rizikonun gerçekleşmemesinde menfaati bulunanların bu menfaatlerini mal sigortası ile teminat altına alabilecekleri, 1454. maddesinin (1) numaralı fıkrasında ise sigorta ettirenin üçüncü kişinin bir menfaatini de onun adını belirterek ya da belirtmeyerek sigorta ettirilebileceği hüküm altına alınmıştır.

5. Kanun'un 1456. maddesinde sınırlı ayni hak ile takyit edilen bir mal üzerindeki sınırlamalara yer verilmiş, söz konusu maddenin (1) numaralı fıkrasında sınırlı ayni hak kurulan bir mal üzerindeki, malike ait menfaatin sigortalanması hâlinde kanunda aksi öngörülmedikçe sınırlı ayni hak sahibinin hakkının sigorta tazminatı üzerinde devam edeceği belirtilmiştir.

6. Maddenin (2) numaralı fıkrasının itiraz konusu birinci cümlesinde ise sigortacıya mal üzerinde sınırlı ayni hak bulunduğunun bildirilmesi hâlinde sigortacının ayni hak sahibinin izni bulunmadıkça sigorta tazminatını sigortalıya ödeyemeyeceği düzenlenmiştir. Mal sigortalarında sigortalı, mal üzerindeki menfaati sigorta sözleşmesiyle güvence altına alınan kişidir. (1) numaralı fıkra ile birlikte dikkate alındığında kuralda yer alan *sigortalının* malın maliki olduğu anlaşılmaktadır.

7. (2) numaralı fıkranın ikinci cümlesinde ayni hakkın sicille alenileştiği veya sigortacının bunu bildiği durumlarda bildirimin gerekmediği hüküm altına alınmıştır. (3) numaralı fıkra da sigortacının (2) numaralı fıkra ya aykırı hareket ederek sigorta tazminatını sigortalıya ödemesi hâlinde ayni hak sahibinin sonradan yazılı onay vermesiyle sigortacının sorumluluktan kurtulacağı, (8) numaralı fıkra da ise maddenin sigorta ettiren lehine kurulan sınırlı ayni haklar için uygulanmayacağı düzenlenmiştir.

8. Kanun'un 1457. maddesinde ise haciz nedeniyle menfaati sigortalanan kişinin hakkının sınırlanmasına ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir. Söz konusu maddenin (1) numaralı fıkrasında sigortalı malın haczedildiği durumlarda sigortacının zamanında bilgilendirilmesi şartıyla sigorta tazminatını icra müdürlüğüne ödeyerek borcundan kurtulabileceği hükme bağlanmıştır.

9. 4721 sayılı Kanun'un Dördüncü Kitabı'nın İkinci Kısım'ında düzenlenen sınırlı ayni haklar ittifak hakları ve taşınmaz yükü ile rehin hakları olarak tasnif edilmiştir. Hak sahibine rehin konusu eşyanın paraya çevrilerek alacağını öncelikle tahsil etmesini sağlayan rehin hakkı anılan Kanun'da taşınmaz ve taşınır rehni olarak 850 ila 972. maddelerinde düzenlenmiştir.

10. Sınırlı ayni haklar, mülkiyet hakkı gibi malın yok olmasıyla sona ermektedir. Sınırlı ayni hak ile sınırlandırılan bir malın malik lehine sigortalanması durumunda o malın yok olması nedeniyle malikin mal üzerindeki menfaatten kaynaklanan sigorta tazminatı üzerinde bir alacak hakkının doğacağı açıktır. Bu itibarla kuralla sınırlı ayni hak sahibinin alacağının öncelikli olarak ödenmesinin sağlanması amacıyla sigorta tazminatının bu kişinin izni olmaksızın malike ödenme imkânının ortadan kaldırıldığı anlaşılmaktadır.

11. Kuralda sigortacının malike ödeme yapabilmesi için sınırlı ayni hak sahibinden izin alması zorunluluğu -ayni hakkın sicille alenileştiği veya sigortacının bunu bildiği durumlar hariç olmak üzere- bu ayni hak sahipliği sigortacıya bildirildiği takdirde geçerli olacaktır. Kuralda bildirimin kimin tarafından yapılacağına ilişkin olarak bir düzenleme yer

almasa da sınırlı aynı hak sahibinin kendisi, malik veya üçüncü kişilere bildirimini yapılmasının mümkün olduğu açıktır.

12. 4721 sayılı Kanun'un 879. maddesinin itiraz konusu birinci fıkrasında muaccel olan sigorta tazminatının, malike ancak bütün rehinli alacaklıların rızasıyla ödenebileceği hüküm altına alınmıştır. Söz konusu hüküm 6102 sayılı Kanun'un 1456. maddesinin (2) numaralı fıkrasından farklı olarak sadece taşınmaz rehni alacaklıları lehine düzenlenme içermektedir. Anılan Kanun'un 1427. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde ise sigorta tazminatı veya bedelinin, rizikonun gerçekleşmesini müteakip ve rizikoyla ilgili belgelerin sigortacıya verilmesinden sonra sigortacının edimine ilişkin araştırmaları bitince ve her hâlde Kanun'un 1446. maddesine göre yapılacak ihbardan kırk beş gün sonra muaccel olacağı düzenlenmiştir.

13. İtiraz konusu kurallarda öngörülen izin ve rızanın sigortalı malın tamamen yok olması hâliyle sınırlı olduğu anlaşılmaktadır. Nitekim 1456. maddenin (2) numaralı fıkrasının üçüncü cümlesinde sigortalı menfaate konu malın tamiri veya eski hâline getirilmesi amacıyla ve teminat gösterilmesi şartıyla tazminatın sigortalıya ödenebileceği düzenlenmiştir. Yine 4721 sayılı Kanun'un 879. maddesinin ikinci fıkrasında sigorta tazminatının taşınmazın eski hâle getirilmesi için harcanması durumunda malik tarafından yeterli bir güvence gösterilmesi koşuluyla söz konusu tazminatın kendisine ödeneceği öngörülmüştür.

14. Yargıtay kararlarında itiraz konusu kurallarda öngörülen izin ve rıza, malikin sigortacıya karşı açacağı tazminat davasında dava şartı olarak kabul edilmiştir. Söz konusu kararlara göre kurallar kapsamında sınırlı aynı hak sahiplerinin izinleri olmadıkça malikin sigortacıya karşı sigorta tazminat talebini ileri sürmesi mümkün değildir. Kararlarda sigortacıdan tazminat talep etme hakkının öncelikle sınırlı aynı hak sahibine ait olduğu ve bu nedenle muvafakati bulunmadığı takdirde malik tarafından açılan davaların aktif husumet ehliyeti yokluğundan reddedilmesi gerektiği belirtilmiştir (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, E.2020/(17) 4-258, K.2022/699, 18/5/2022; Yargıtay 4. Hukuk Dairesi, E.2023/12942, K.2024/4384, 8/5/2024; E.2023/12415, K.2024/2195, 28/2/2024; E.2023/13211, K.2024/792, 22/1/2024).

B. İtirazın Gerekçesi

15. Başvuru kararında özetle; itiraz konusu kurallarda sınırlı aynı hak sahiplerinin korunmak istendiği ancak kuralların malikin mülkiyet hakkına ölçüsüz sınırlama getirdiği, Yargıtay kararlarına göre sınırlı aynı hak sahiplerinin rızası olmadıkça malikin hasar bedelini dava etme yetkisinin bulunmadığı, kurallarda söz konusu rızanın bulunmaması hâlinde malikin başvurabileceği hukuksal çarelerin düzenlenmediği, uygulamada taşınır veya taşınmaz malın rehnedilmesi durumunda malın rehni alacaklısının bağlı olduğu sigorta şirketlerince sigortalandığı, sigorta şirketi ile rehni alacaklısı arasındaki bağ nedeniyle kurallarla sınırlı aynı hak sahiplerine tanınan bu hakkın kötüye kullanılmasının söz konusu olabileceği, bu duruma karşılık kurallarda malikin korunmasına yönelik olarak herhangi bir hükmün öngörülmediği belirtilerek kuralların Anayasa'nın 35. ve 36. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

C. Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

16. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 43. maddesi uyarınca kurallar, ilgisi nedeniyle Anayasa'nın 5. maddesi yönünden de incelenmiştir.

17. Anayasa'nın 35. maddesinde “*Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir./Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir./ Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz.*” denilmek suretiyle mülkiyet hakkı güvenceye bağlanmıştır.

18. Anayasa'nın anılan maddesinde bir temel hak olarak güvence altına alınan mülkiyet hakkı; kişiye -başkasının hakkına zarar vermemek ve kanunların koyduğu sınırlamalara uymak koşuluyla- sahibi olduğu şeyi dilediği gibi kullanma ve tasarruf etme, onun semerelerinden yararlanma imkânı veren bir haktır (AYM, E.2022/128, K.2023/136, 26/7/2023, § 18; *Mehmet Akdoğan ve diğerleri* [1. B.], B. No: 2013/817, 19/12/2013, § 32).

19. Anayasal anlamda mülkiyet hakkı ekonomik değer ifade eden ve değeri parayla ölçülebilen her türlü mal varlığı hakkını kapsamaktadır (AYM, E.2018/106, K.2019/80, 16/10/2019, § 14). Bu bağlamda mülk olarak değerlendirilmesi gerektiğinde kuşku bulunmayan menkul ve gayrimenkul mallar ile bunların üzerinde tesis edilen sınırlı ayni haklar ile fikri ve sınai mülkiyet haklarının yanı sıra icrası kabil olan her türlü alacak da mülkiyet hakkının kapsamına dâhildir (bazı farklılıklarla birlikte bkz. AYM, E.2017/172, K.2018/32, 28/3/2018, § 26; *Mahmut Duran ve diğerleri* [2. B.], B. No: 2014/11441, 1/2/2017, § 60).

20. Anayasa'nın 5. maddesi insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamayı devletin temel amaç ve görevleri arasında saymıştır. Devlet kişilerin mülkiyet hakkından tam anlamıyla yararlanabilmeleri ve etkili bir şekilde mülkiyet hakkının korunması amacıyla yasal, idari, mali, yargısal ve diğer önlemleri almak zorundadır.

21. Mülkiyet hakkının etkili bir şekilde korunabilmesi yalnızca devletin bu hakka müdahaleden kaçınmasıyla sağlanamaz. Anayasa'nın 5. ve 35. maddeleri uyarınca devletin mülkiyet hakkının korunmasına ilişkin pozitif yükümlülükleri de bulunmaktadır. Devletin söz konusu yükümlülük çerçevesinde -özel kişiler arası uyumsuzluklar ile ilgili olsun ya da olmasın- alacakların tahsilinin düzenlenmesi ve kişilerin alacaklarına kavuşması bakımından etkili bir sistem kurma sorumluluğu bulunmaktadır. Özel kişiler arasındaki uyumsuzluklarda devletin mülkiyet hakkına ilişkin pozitif yükümlülükleri karşılıklı hak ve menfaatler dengesine dayanmaktadır. Alacakların icrasına ilişkin süreç bakımından da durum böyledir (AYM, E.2024/10, K.2024/97, 4/4/2024, § 23; E.2021/82, K.2022/167, 29/12/2022, § 17; E.2019/11, K.2019/86, 14/11/2019, § 13-14; *Eyyüp Boynukara* [1. B.], B. No: 2013/7842, 17/2/2016, §§ 39-40).

22. Kuralların anayasallık denetiminde sigortacı ve sigortalı (malik) ile mal üzerinde rehin/aynî hak sahibi olan kişiler arasındaki hak ve menfaat dengesinin mülkiyet hakkı bağlamında devletin pozitif yükümlülükleri çerçevesinde değerlendirilmesi gerekir. Bu kapsamda izin ve rızanın niteliği, sonuçları, izin ya da rıza verilmemesi hâlinde ilgilinin başvurabileceği hukuksal çareler dikkate alınmalıdır.

23. Sigorta sözleşmesi kapsamında rizikonun gerçekleştirilerek sigortalanan eşyanın yok olmasıyla malikin eşya üzerindeki mülkiyet hakkı son ererek sigorta tazminatı üzerinde kaim

(yerine geçen) değer olarak alacak hakkı oluşmaktadır. Bu nedenle sigorta sözleşmesi kapsamında eşya üzerinde malikin menfaatinin sigortalanması hâlinde sigorta bedeli ilke olarak sigortalı olan malike ödenmektedir.

24. Bununla birlikte söz konusu eşyanın rehin/sınırlı ayni hakka konu edilmesi hâlinde 6102 sayılı Kanun'un 1456. maddesinin (1) numaralı fıkrası gereğince hak sahiplerinin de sigorta tazminatı üzerinde kaim değer olarak alacak haklarının devam edeceği açıktır. Bu hâlde eşyanın yok olması sebebiyle malik rehin/ayni hak alacaklısına borcunu sigorta tazminatı üzerinden ödeyebilecektir. Dolayısıyla sınırlı ayni hak kurulmuş eşyanın sigortallanmasıyla, malik lehine sadece mülkiyet hakkının korunması bakımından değil aynı zamanda eşya üzerinde kurulan rehin/sınırlı ayni hak alacaklısına olan borcundan kurtulması bakımından da avantaj sağlandığı ortadadır.

25. Bu itibarla kurallarla sınırlı ayni hak ya da rehin hakkı ile takyit edilen bir mal üzerindeki malike ait menfaatin sigortalanması hâlinde söz konusu malın yok olmasından dolayı sigorta tazminatının malike ödenmesinde izin veya rıza şartı aranmasının devletin alacaklının alacağını tahsil edebilmesi yönünden etkili sistem kurma yükümlülüğünün bir gereği olduğu anlaşılmaktadır.

26. Öte yandan devletin söz konusu pozitif yükümlülüğü gereği sınırlı ayni hak ve rehin hakkı sahiplerinin belli şartlarda haklarını sigortacıya karşı ileri sürmelerine kanuni düzenlemelerle imkân tanınmıştır. Sigortacının hak sahiplerinden gerekli izni almadan sigortalı malike tazminat ödemesi durumunda ancak hak sahiplerince bu ödemeye sonradan onay verilmesi hâlinde hak sahiplerine karşı sorumluluktan kurtulabileceği öngörülmüştür.

27. Diğer yandan kurallar kapsamında sigorta tazminatıyla ilgili olarak sınırlı ayni hak ve rehin hakkı sahiplerine sağlanan hakların malike ait sigorta konusu malın yok olması hâliyle sınırlı olarak uygulandığı, malın hasarlı olması hâlinde tamiri veya eski durumuna getirilmesi ve teminat gösterilmesi şartıyla tazminatın sigortalıya ödenmesine de imkân tanınarak sigortalının zarara uğramasının önüne geçildiği anlaşılmaktadır.

28. Kurallar kapsamında ayrıca sınırlı ayni hak ya da rehin hakkı sahibinin izin veya rıza vermemesi durumunda malik ile rehin/sınırlı ayni hak sahibi ve sigortacı arasındaki menfaat dengesinin de pozitif yükümlülük bağlamında değerlendirilmesi gerekir.

29. Yargıtay kararlarında da belirtildiği üzere sınırlı ayni hak sahibinin sigorta tazminatının malike ödenmesi hususunda izin ve rıza göstermemesi hâlinde malik veya sigortacının mahkemeden sigorta tazminatıyla ilgili olarak tevdi mahalli tayini talebinde bulunmasına engel bir durum bulunmamaktadır. Ayrıca malikin ayni hak sahibine karşı tazminatın aidiyetiyle ilgili olarak dava açmasının mümkün olduğu anlaşılmaktadır (benzer yöndeki karar için bkz. Yargıtay 17. Hukuk Dairesi, E.2020/11384, K.2021/1176, 11/2/2021). Dolayısıyla sigortacı ya da malik tarafından tazminat borcuyla ilgili olarak tevdi mahalli tayin edilmek suretiyle sigortacının borcundan kurtulması mümkün olduğu gibi sigortalı malın malikinin de sınırlı ayni hak ya da rehin hakkı sahibinin izin veya rıza vermemesinin hukuka aykırı olduğunu ileri sürerek tazminatın aidiyetine karar verilmesini talep edebileceği anlaşılmaktadır.

30. Öte yandan Yargıtayın sigortalanan malın malikinin sigortacıya karşı açacağı davada sınırlı ayni hak ya da rehin hakkı sahibinin izin ve rızasını dava şartı olarak kabul

ederek söz konusu izin ve rızanın verilmemesi hâlinde davanın aktif husumet yokluğu nedeniyle reddedilmesi gerektiğine ilişkin değerlendirmesinin uygulamadan kaynaklanan bir sorun olduğu anlaşılmaktadır. Kurallarda açıkça sınırlı aynı hak sahiplerinin veya rehin alacaklılarının izin ve rızasının bulunmadığı sürece sigortacı tarafından malike ödeme yapılamayacağını düzenlediği, malikin sigortacıya karşı dava açmasını engelleyen bir düzenlemenin bulunmadığı açıktır. Bu yönüyle kuralların tazminatın talep edilmesinden ziyade ödenmesi aşamasına ilişkin düzenleme içerdiği anlaşılmaktadır.

31. Bu bağlamda kurallar ve kuralların yer aldığı kanunlarda rehin/sınırlı aynı hak sahibinin alacağına kavuşmasını sağlayan güvencelere yer verildiği gibi malik açısından borcun ödenmesi sağlanarak malikin borcundan kurtulmasına imkân tanındığı, bu süreçte mülkiyet hakkına yönelik keyfi uygulamaların önüne geçilmesini ve sigortacı açısından sigorta tazminatı borcundan kurtulmasını sağlayacak hukuki yolların tesis edildiği görülmektedir.

32. Bu itibarla mülkiyet hakkı bağlamında tarafların çatışan menfaatleri arasındaki makul dengeyi sağladığı anlaşılan kurallarda devletin mülkiyet hakkından kaynaklanan pozitif yükümlülüğüyle çelişen bir yön bulunmamaktadır

33. Açıklanan nedenlerle kurallar, Anayasa'nın 5. ve 35. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir.

Kuralların Anayasa'nın 36. maddesine de aykırı olduğu ileri sürülmüş ise de bu bağlamda belirtilen hususların Anayasa'nın 5. ve 35. maddeleri kapsamında ele alınmış olması nedeniyle Anayasa'nın 36. maddesi yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

IV. HÜKÜM

A. 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 879. maddesinin birinci fıkrasının,

B. 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 1456. maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci cümlesinin,

Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve itirazın REDDİNE 6/11/2025 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Kadir ÖZKAYA

Başkanvekili
Hasan Tahsin GÖKCAN

Başkanvekili
Basri BAĞCI

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Üye
Recai AKYEL

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Üye
Yıldız SEFERİNOĞLU

Üye
Selahaddin MENTEŞ

Üye
İrfan FİDAN

Üye
Kenan YAŞAR

Üye
Muhterem İNCE

Üye
Yılmaz AKÇİL

Üye
Ömer ÇINAR

Üye
Metin KIRATLI